11/07/2026

Πειραιώς Σεραφείμ: «Τιμούμε πρόσωπα του παρόντος και του μέλλοντος»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πειραιώς

Την εόρτιο μνήμη της Αγίας Ισαποστόλου Όλγας της Βασιλίσσης, τίμησε ο Ιερός Ναός Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, στο φερώνυμο ενοριακό Παρεκκλήσιο.

Την Παρασκευή 10 Ιουλίου, παραμονή της εορτής τελέσθηκε ο Μέγας Πανηγυρικός Εσπερινός, χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου **Μητροπολίτου Πειραιώς κ. Σεραφείμ.**

Το Σάββατο 11 Ιουλίου, ημέρα της εορτής, τελέσθηκε ο Όρθρος και στη συνέχεια η Θεία Λειτουργία, ενώ το απόγευμα τελέσθηκαν οι ακολουθίες του Εσπερινού και της Ιεράς Παρακλήσεως.

Το Παρεκκλήσιο της Αγίας Όλγας έχει ανοικοδομηθεί ανάμεσα στις πολυκατοικίες και το έργο της ανεγέρσεως του ξεκίνησε τον Οκτώβριο του 1997 με τις ευλογίες του μακαριστού Μητροπολίτου πρ. Πειραιώς κυρού Καλλινίκου και τις άοκνες προσπάθειες του Προϊσταμένου του Ιερού Ναού Ευαγγελιστρίας, μακαριστού Πρωτοπρεσβυτέρου π. Μαρίνου Γεωργακοπούλου και των συνεργατών του.

Ο Ναός ανεγέρθηκε σε οικόπεδο, δωρεά των αειμνήστων αδερφών Νικολάου και Ιωάννας Τζώρτζη. Τα θυρανοίξια ετέλεσε ο Μητροπολίτης πρ. Πειραιώς κυρός Καλλίνικος στις 7 Οκτωβρίου 2000 ενώ τα εγκαίνια πραγματοποίησε ο Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιώς κ. Σεραφείμ στις 27 Οκτωβρίου 2012.

Ο Σεβασμιώτατος στο κήρυγμα του προς τους πιστούς, εξέφρασε αρχικά την ευγνωμοσύνη του προς τον Θεό για την ευλογία να τελείται και φέτος η πανήγυρη στον συγκεκριμένο ιερό χώρο, τον οποίο χαρακτήρισε ως «πύλη των ουρανών» μέσα στον σύγχρονο κόσμο. Τονίζοντας τη σημασία της Αγίας Όλγας για την ιστορία της Ορθοδοξίας, καθώς υπήρξε η ηγεμονίδα του Κιέβου που δέχθηκε το Άγιο Βάπτισμα και άνοιξε τον δρόμο για τον εκχριστιανισμό των ρωσικών λαών.

Ιδιαίτερη αναφορά έκανε στο γεγονός ότι η Αγία Όλγα υπήρξε η πνευματική μητέρα ενός ολόκληρου έθνους. Μέσα από την προσωπική της μεταστροφή και το παράδειγμά της επηρέασε καθοριστικά τον εγγονό της, Άγιο Βλαδίμηρο, ο οποίος ολοκλήρωσε τον εκχριστιανισμό των Ρως.

Ο Σεβασμιώτατος συνέκρινε το έργο της Αγίας Όλγας και του Αγίου Βλαδιμήρου με εκείνο των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης για τον ελληνικό και βυζαντινό κόσμο. Όπως οι τελευταίοι συνέβαλαν στην επικράτηση του Χριστιανισμού και στην άνθηση της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας, έτσι και η Αγία Όλγα με τον εγγονό της χάρισαν στην Εκκλησία ένα ολόκληρο έθνος που αγκάλιασε την Ορθόδοξη πίστη. Για τον λόγο αυτό η Εκκλησία την τιμά όχι μόνο ως ιστορικό πρόσωπο αλλά ως σκεύος της θείας πρόνοιας, μέσω του οποίου οδηγήθηκαν εκατομμύρια ψυχές στον Χριστό.

Στη συνέχεια του κηρύγματος του ο Σεβαμιώτατος αναφέρθηκε στη μνήμη της Αγίας Ευφημίας και το θαύμα που συνδέεται με την Δ΄ Οικουμενική Σύνοδο της Χαλκηδόνας. Η Αγία Ευφημία υπέμεινε μαρτυρικό θάνατο για την πίστη της κατά τους πρώτους χριστιανικούς αιώνες. Ιδιαίτερη έμφαση έδωσε στο γεγονός ότι, περίπου ενάμιση αιώνα μετά το μαρτύριό της, η Αγία διαδραμάτισε καθοριστικό ρόλο στην επιβεβαίωση της ορθόδοξης διδασκαλίας κατά την περίοδο των χριστολογικών αιρέσεων, με το θαύμα που επετέλεσε το 451 μ.Χ. με την κύρωση του τόμου της Δ’ Οικουμενικής Συνόδου, από το αδιάφθορο λείψανο της.

Σε αυτό το σκήνωμα, οι Πατέρες της Συνόδου, μετά την λήξη της, πήραν τους 2 τόμους, τον τόμο της Ορθοδόξου πίστεως και τον τόμο των κακοδόξων

μονοφυσιτών, και τους έθεσαν στο στήθος της Αγίας. Και την επόμενη ημέρα είδαν να κρατεί η Αγία τον τόμο της Συνόδου και να πατά με τα πόδια της τον τόμο των αιρετικών μονοφυσιτών.

Η τιμή προς τους Αγίους, τόνισε ο Σεβασμιώτατος ολοκληρώνοντας το κήρυγμα του, δεν αφορά πρόσωπα που ανήκουν στο παρελθόν, αφού οι Άγιοι ζουν μέσα στο αιώνιο παρόν του Θεού. Ο χρόνος, όπως τον αντιλαμβάνονται οι άνθρωποι, αποτελεί περιορισμό της επίγειας εμπειρίας, ενώ για τον Θεό και τους Αγίους υπάρχει μια αδιάκοπη και αιώνια πραγματικότητα. Έτσι, η Αγία Όλγα και η Αγία Ευφημία δεν αποτελούν απλώς ιστορικές μορφές αλλά ζωντανά μέλη της Εκκλησίας που προσεύχονται και μεσιτεύουν για τους πιστούς.

«Δεν τιμούμε πρόσωπα του παρελθόντος που έζησαν κάποτε και πέρασαν στη λήθη των αιώνων, αλλά πρόσωπα του παρόντος και του μέλλοντος. Γιατί εν Χριστώ οι πάντες ζουν σήμερα, τώρα, σε ένα αιώνιο παρόν, όπως αιώνια είναι η ζωή του Κυρίου. Η Αγία Όλγα και η Αγία Ευφημία ζούνε σήμερα και βρίσκονται εδώ και δέονται στον Κύριο για τη σωτηρία όλων μας. Γιατί είμεθα ένα σώμα, με τον Κύριο της δόξης κεφαλή του σώματος και όλοι ζούμε στο παρόν, το αιώνιο παρόν του Θεού.

Μέσα σε αυτή την αιωνιότητα ζουν όλοι οι άγιοι μαζί με τον Κύριο της δόξης και εμείς καλούμεθα ακριβώς αυτό το θαύμα, το αέναο θαύμα της κοινωνίας με τον Θεόν, να το κάνουμε δική μας πραγματικότητα, καθημερινή μας πρακτική. Να έχουμε τη συνείδηση ότι ζούμε μέσα στη ζωή του Κυρίου και ότι όλοι οι άγιοι μας περιστοιχίζουν και δέονται και μας σκέπουν και μας αγαπούν και προσεύχονται για μας και περιμένουν και τη δική μας δόξα, και τη δική μας τελείωση. Γι’ αυτό η Αγία Όλγα και η Αγία Ευθυμία είναι πρότυπα ζωής, αθανάτου και αιωνίου.»

. . . . . .
Im[illegible]n